

Alcover, va dur a terme el dia 2 de febrer de 2001 el seu ja tradicional Reconeixement de Mèrits a persones o entitats que han destacat per la defensa de la llengua i cultura catalanes en l'àmbit de les illes Balears. Aquest any, els actes s'emmarcaven en la commemoració del centenari de la redacció de la *Lletra de Convit*, inici de l'elaboració del *Diccionari-català-valencià-balear*, i tenien una rellevància especial perquè el mateix acte de Reconeixement de Mèrits arribava a la seva vint-i-cinquena edició. L'honor va recaure en Marià Villangómez i Llobet, Josep Massot i Muntaner i en la dansa processional manacorina dels Moretons. La sessió, en bona part, va servir per remarcar els valors que representaven els tres premiats. Marià Villangómez i Llobet, membre corresponent de l'Institut d'Estudis Catalans (dins la seva SF), nascut el 1913, és, sens dubte, un poeta d'una sensibilitat extraordinària, autor d'un corpus relativament reduït de poesia original, però especialment representatiu de la poesia catalana escrita entre el final de la Guerra Civil i els anys 60 del segle xx. També ha dut a terme una prolífica activitat de traductor i ens ha anostrat poetes tan emblemàtics com Keats, Yeats, Hardy, entre els anglesos, o Baudelaire, Laforgue i Apollinaire entre els francesos. Tant la seva poesia original com les seves versions poètiques es troben reunides en sis volums d'*Obres completes*, alguns dels quals haurien de reeditar-se perquè el lector hi tingués accés, i que haurien de tenir la continuïtat dels reculls de l'obra no poètica. De fet, Villangómez també ha escrit assaigs força interessants, reunits en obres com *Llibre d'Eivissa* (1957), *Alguns escrits sobre les Pitiüses* (1981), *D'adés i d'ahir* (1988), *Parlar i escriure* (1994) i proses literàries com les de *L'any en estampes* (1989). Encara ha estat una de les persones més actives en la promoció cultural a Eivissa, sobretot a través de l'Institut d'Estudis Eivissencs i dels seus cursos de llengua, que també produïren un llibre, el *Curs d'iniciació a la llengua* (1972), que ha estat objecte de diverses edicions. A l'acte glossà la seva figura Marià Serra Planells, l'actual president de l'Institut d'Estudis Eivissencs, que, a més de destacar aquest paper indiscutible de Villangómez en la configuració cultural d'Eivissa, insistí especialment en les seves relacions amb poetes mallorquins com Josep Maria Llompart o Miquel Àngel Riera, els dos ja traspassats. Marià Villangómez, atesa la seva edat avançada, no va poder assistir a l'acte però el representà Pilar Costa Serra, actual presidenta del Consell d'Eivissa Formentera.

Josep Massot i Muntaner, membre de la Secció Històrico-Arqueològica de l'Institut d'Estudis Catalans, director de les Publicacions de l'Abadia de Montserrat, ha destacat especialment en el camp de l'erudició històrica i cultural i, com Marià Villangómez, tenia mèrits so-

brats per merèixer aquest reconeixement. Els seus treballs en camps tan diversos com la Guerra Civil a Mallorca, el cançoner tradicional o els intel·lectuals dels segles XIX i XX, així com el seu activisme al capdavant de publicacions com *Randa, Llengua i Literatura o Serra d'Or*, i d'associacions com l'Associació Internacional de Llengua i Literatura Catalanes, la Societat Catalana de Llengua i Literatura, filial de l'IEC, o les mateixes Publicacions de l'Abadia de Montserrat, són prou reconeguts i ara ens faltaria espai per poder insistir en la seva importància. La nit en què se li atorgà aquest guardó, en va fer la defensa o presentació Joan Veny i Clar, membre de la Secció Filològica de l'IEC, i ell també honorat amb aquest reconeixement en una edició anterior. La va titular «De bracet amb la qualitat» i, d'acord amb aquest títol, no només va destacar la quantitat ingent de treballs publicats per Josep Massot i Muntaner, més de 500 segons el seu recompte, sinó també la importància d'aquests treballs en l'àmbit de la cultura catalana. Per la seva banda, la intervenció del mateix Josep Massot volgué incidir en «El costat bo que tothom té» i, amb aquest lema, va aprofitar l'avinentsa per mostrar la seva especial gratitud a les dues instàncies que, més que cap altra, li han permès de tenir una dedicació tan intensa a l'estudi i al servei de la cultura catalana. En primer lloc, a la seva família, al si de la qual va entrar en contacte amb personalitats tan diverses com Miquel Ferrà, Francesc de B. Moll o el pare Miquel Batllori i que, a més, li va permetre de tenir a l'abast, des de molt jove, una extensa biblioteca. En segon lloc, a l'Abadia de Montserrat on ha pogut desplegar tota la seva activitat. L'agraïment es personificà en els successius abats: l'abat Aureli M. Escarré, pel seu exemple en la defensa dels drets dels homes i dels pobles; l'abat Gabriel M. Brasó, que el va instar a completar la seva formació i va fomentar la seva dedicació als estudis culturals; l'abat Cassià M. Just, que el va animar a estudiar la historicitat de *Les Grands Cimetières sous la lune*, de Bernanos, origen d'un bloc important dels seus treballs; finalment, els abats Sebastià M. Bardolet i Josep M. Soler en qui, en els darrers anys, ha trobat tot el suport necessari per reeixir en la seva tasca.

Finalment, també es va homenajar la dansa dels Moretons, un ball que ha perviscut al llarg de cent cinquanta anys a Manacor. En va fer la història Albert Carvajal, jove estudiós especialista en temes del folklore popular de la seva ciutat. La dansa dels Moretons, de caràcter processional, força espectacular, com es va poder comprovar sobre l'escenari, va ésser instaurada el 1854 a l'empara del convent de Sant Vicenç Ferrer de Manacor, amb motiu de la proclamació del dogma de la Concepció Immaculada de la Mare de Déu. D'aleshores ençà, amb algunes interrupcions, s'ha mantingut molt viva i en l'actualitat és l'expressió cultural més característica del barri del Convent.

Tancaren l'acte el parlament de les autoritats polítiques que el presidiren: Maria Antònia Vadell Ferrer, vicepresidenta i consellera de Cultura i Joventut, en nom del Consell de Mallorca; Damià Pons i Pons, conseller d'Educació i Cultura, en nom del Govern de les Illes Balears, i Josep M. Costa i Serra, conseller d'interior, en nom del president del Govern de les Illes Balears. [J. M. i V.]